

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2021-10-11
Besvaras senast
2021-10-20 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2021/22:110 Rutiner för polisanmälan när unga utsätts för sexuell exploatering

I Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd anges att en polisanmälan ska göras om ett brott har begåtts mot ett barn. Vidare står att om en polisanmälan inte görs ska detta särskilt motiveras, och det ska beskrivas på vilket sätt en polisanmälan skulle strida mot barnets bästa. Trots det är det ovanligt att socialtjänsten gör polisanmälningar i ärenden som handlar om barn som blivit utsatta för sexuell exploatering, och det är sällan det finns motiverat varför.

Enligt de berättelser som redovisas i rapporten *Ingen hörde ropen på hjälp* och indirekt från Socialstyrelsens utbildningsmaterial till yrkesverksamma om "sex mot ersättning" framgår att barn och unga som har sex mot ersättning kan vara utsatta för brott och därmed är att betrakta som brottsoffer, och att göra en polisanmälan kan vara aktuellt.

För Vänsterpartiet är det uppenbart att barn och unga som har sex mot ersättning alltid måste bedömas vara utsatta för brott och därför ska betraktas som brottsoffer. Att ha ett system där den insats som rekommenderas för barn och unga som utsatts för sexuell exploatering är tvångsvård, samtidigt som det inte tillräckligt tydligt rekommenderas att händelsen ska polisanmälas, bekräftar synen på den utsattes ansvar för brottet, inte gärningspersonens. Detta medför även troligen att utsatta barn och unga inte vill eller vågar berätta om vad de varit med om, när de själva riskerar att straffas och inte tvärtom ges möjlighet till upprättelse.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Vad avser ministern att göra för att förtydliga målgruppens status som brottsoffer där polisanmälan av brottet de utsatts för bör ingå som rutin?

.....

Maj Karlsson (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch